

Didwijpus

Kelewis, Karaliaucziuje
Utarinką isbūdams,
kastoj, ant bile kofio Pusto
skeliūtas, su Pustpinis
eis ant Bertainio Metū
5 Sgr.

Kelewis

Apsakimū Štatimai i Ke-
lewi kastoje po 2 Sgr. už
kožną, smulkeis kastois
išdukatavotą Gilę. Gro-
matas reik šen atrasyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniukams Žinės parnešgas.

Nro. 7.

Karaliaucziuje, 18. Februariju.

1873.

Nebėdienėje Užgavėniū arba Estomii.

Evang. Luf. 18, 31—43. Grom. 1. Kor. 13, 1—13.

Kristaus Kowa ir Bergalėjimas.

Persiskaityt: Jėz. 63, 1—8.

„Gavėniū Gziesas už Duriū, kuriame Kristiežio-
nyste dar labjans ne kaip kitais Metū Gziesais ant
Dulgatōs Kalnelio aplink Kryžiu sawo numuczytojo Wieš-
paties šustrenka ir jo kruwinosjės Meilės smutnomš Gzir-
dimis atsimena. Dgi todėl Sawiemsiems ir musū šen-
dieniškoje Ewangelioje musū Ponas Jėzus graudingay
prišaukia: „Gzay, mes einam aukštyū i Jeruzalę, ir
trilab išpildys, kas Praratū parasyta apie Žmogaus
Sunu. Dgi wiens tošai Praratū žodis apie Žmo-
gaus Sunu jau kelis Ezimtus Metū pirm to, ne kaip
tas potam išnūpildes, parasytas, yra ir anšai Žezai-
josiaus žodis, kuri mes šendien sawo Prieteliamis ant
Persiskaitymo primelšjam.“

Praratas Dwaseje reg aukštą karžygiską Pawi-
dalą su Krauju apšlakstytais Kubais apširėdžiusi iš
Dzraelio pilsčiausėjū Neprieteliū, iš E domytū žemes
ir iš jū wyriausiojo Miesto Bazra kaip Bergalėtoji
ateinant. Jis klausia: kas tai per wiens, šitas kruwi-
nasis Bergalėtojis, kuri jis lyg kofiamė Paveikfle ir
Prišyginime matō? Mes ant šito Klansymo ney jokio
Atsakymo ne privalom. Mes tų didijū ir galingajū
Karžygū pažįstam. Tai musū Ponas Jėzus, musū
brangusis Išganytojis. Tai tas, kursai Gėtšmanes
Darje kruwiną Prakaitą ir ant Kryžiaus Medžio iš
sawo Konū sawo Gzirdies Kraują ant Swieto At-
pirkimo praliėjo. Tai tas dywnasis Bergalėtojis,
kursai sawo Bergalėjimą išwede ne Ritū, bet sawo
paties Kraują praliedams ir ne Ritū, bet sawo paties
Gywasū i Smerti paguldydams. Tai Diewo amži-
nasis Sunus, kursai Žmogumi pastojes, manę biednaji,
prapūlusiji ir pradžudytaji Žmogū atpirko ir nū wisū
Griekū, nū Smerties ir nū Macies Welnio išyelbejo
ne Aukšū, ney Sidabru, bet sawo šwentu brangiu Krauju
ir sawo nekaltu Kentėjimu ir Smertimi.“

Toliaus musū praraktiskasis žodis Karžygio Pa-
weikflą palikdams munis musū Atpirktoji po Aktiū
štato po Paveikflu Darbo Wyno Spauštuvėj. Anūse
Gziesūje budawo tas Budas, Wyno Kedes i Dūbę, iš
ūds iškaltą, imesti. Tai buwo Wyno Spauštuvė,
kurtoji Žmones Wynūges Kojomis sutraiškudawo ir iš
kurids Wynas Wagutėmis i kitą, i žemesneję Dūbę iš-
tefėjo. Bet musū Wiešpaties Wyno Traiškymas lyg
taipojau dywnas atsidūda, kaip jo Kowa. Jis Welnio
Kaukolē triekšdams pats traiškomas, kad jam Gzirdis
nor apnykti ir jisai smutnas pastoja iki Smerties.
O kas tame sunkiausia buwo, tai buwo tas Dalys,
kad jis tų Darbą wiens ir be jokiu Gelbetoju bey
Prieteliū turėjo atlitti. Jo arthymjausieje Prietelie,
jo Mokitinie, jam šaudžiausiey be kowojant miegojo,
o potam nū jo wijay šalin pakėgo, wiens tujū jū už
niekam ne wertus Piningus pardawo, o jo šep šipriaus-
syšis Mokitinis prasikeidams jo uštygnyne. Beje ir
pat dangiskasis Tėwas, su kuriūm jis iš Amžiu Mei-
lėje suauges buwo, sawo Weidą nū šito Diewo Aw-
nėlio, wiso Swieto Griekus nešanciojo, šalin nukreipe,
taipo, kad Muczyjamasis šaukti turėjo: „Mans Diewe,
mans Diewe, kodėl manę prastojei?“

Alle ben klausime kašgi Waisius šito šaudin-
gojo Darbo? Musū žodyje Išganytojis šako: „Aš
esmi Teišybę mofinąšis ir dides mofinąšis pagelbėti.“
Jo Kentėjimas, Kraujas ir Smertis yra Apiera už
musū Griekus ir Wersmė musū Teišybės, kaip mes
aname Peršymelhyje dar Kudicieis budami melstis mo-
finomės: „Kristaus Kraujas ir Teišybe man didžiausia
est Grožybe. Su tūm Dangun aš itošū ir su jūm
ten ponawosiu.“ Mano Ponas Jėzus yra todėl toš
sunkū Darbą apšimęs: „kad aš jam tikray tefeziau
ir jo Karalystėje po jūmi gywenziau ir jam šluzy-
cziau, amžinoje Teišybėje Nekaltybėje ir Išganyme.“
Todėl aš sawo Diewo ir Išganytojo Geradėjysziū
wis minėšū ir sawo Pono Jėzaus Wardą pagarbišū,
tai Diewe dūk, iki i Amžiu Amžius. Amen.

Nauji Įstatymai dėl bažnytiškų Dalykų.

Mūsų Karalystės Seimas dabar yra kelis labai svarbius Įstatymus, ypačien ant bažnytiškų Dalykų einančius, apmąstyti gaves. O tai taip. Jus žinote, kad mūsų Giesė yra Roma tarp mūsų karališkosioms Žemės Vyriausybės bey tarp Popiežystės iš to pasidariusi, kadangi Popiežius Nymo Mieste sėdėdamas ir ant Katilikų Žmonių, viso Švento Žemės epančiųjų, ponarodams tame šventiškųjų Žemės Vyriausybų ir jų Įstatymų visai Nieko n'atboja ir Švento Karalystėje tarp savo katilikiškųjų Kunigų ir šiočių Žmonių Valiepinus dū, Dawadus padaro ir Nepaklusnūsius korawoj powisam kaip jam pamėgsta. Beje jis Žemjū Vyriausybės niekur ney klausite ne paklausia, ar tai joms pamėgtu ar ne, arba ar tai Žemėj kokių Paimių ir Sunkenybų padarytu ar ne. Kaip jis valiepes, taip tur buti, ir gana. Toktai Žemjū Viešpaczietei bey jų Waldzios, arba trumpay sakant šventiškoji Vyriausybė niekur ne gal pakelti ir pagerauti. Nėsa tai pageraudama Vyriausybė turėtu išsipazinti, kad ji per silpna esanti, Žemę waldyti ir kad ji todėl Popiežiui Waldzia padawusi. Ale tai daryti ne norėdama tur ji prieš rymiškiškus Bandyumus kiek imanydama gintis.

Szita Roma tarp Popiežiaus bey tarp šventiškųjų Vyriausybų jau labai sena ir yra per Szimtmecziū Bėgi Šwiete daug Suirimo, Bėdės beje ir Kraujo Praliejimo padariusi. O tai ypačien iš to atit, kadangi Katilikai Popiežiu pusiau per pati Poną Diewą laikydami mislyj jam wis Akis usšimerke klausyti ir Popiežiui liepjant sawo šventiškomstoms Vyriausybėms pasipriešyti turi. Ber kelis Metus buvo hitame Dalys Waidas Razumą nutykes, ale po to, kaip Popiežius n'apšrinkancziu iššikaukdiens, hitas Tykums pašliowes ir Popiežystės Pasikėlims prieš mūsų Karaliaus Waldzią jų didesnis pastojes. Todėliet mūsų Žemės Vyriausybė yra apšiemusi, hitam Medawadui per ypatiškus Įstatymus ben Kartą wisai Galą padaryti.

Mūsų Karalystės gruntiniame Dawado arba Wersfassungo 15 tame bey 18tame Artikelyje stow pasakhta, kad kožna Wierōs arba Bacznycziods Draugyste sawo Dawadus tarp sawes pati tur padaryti ir Karalystės Vyriausybė i tūsius ne primale kistis. Ber dabar tas Dalys Žemės Dawado taip pertaisomas, kad Wierōs Draugystes, tai esti Katilikai, Ewangeliškiejie, Liuteriškiei, Senliuteriškiei, Baptistai ir wisi fiti beje sawo Wierōs Dalys patys tarp sawes ir toliaus tur susidawadyti, ale tacziau tai tur po Karalystės Vyriausybų Užweizdėjimu nusidūti, idant hituse bažnytiškuse Dalys ne kas nors taptu itaisyta ir dawadyta, kas wisai Karalystei ant Įskadōs pastoti galėtu. O priegtam

mūsų Ministerija yra ir dar ypačien tris Įstatymus Saimui ant Wermastymo ir Briēmimo užmaniusi:

1) kad Wykupams ir Kunigams Wale ne turinar buti, kokiam sawo Parapijonui tokiōs Korawonēs uždėtia iš kuriōs tam kaip nors Įskadōs ant Kuno arba pagaW jo kuniską Pasiturėjimą bey Pasipenėjimą arba pagaliki jo Garbę po kitū Žmoniū Akū pasidaryti galėtu. Szitūm Įstatymu nor mūsų Vyriausybė katilikiškiems sawiems Wykupams ir Kunigams jų Kardą atšipinti. Wifurium jie iki šiol sawo Parapijonus taip po jawimū pawertę, kad tie, norint Kartais ir kas zin kaip neįteisies kanfinami prieš sawo Kunigus ney šnikbžėti n'w galėjo iššdryti arba prieš jų Weikimus prie šwietiškos Vyriausybės pašigosti, nėsa toksai Žmogus, kurs tatre daryti iššdryso, bewiek po wiso Šwieto Akū ar aplygėdintas arba tiesiog prakeiktas tape, o ju tokiu praškeiktu potam ney wienam katilikiškam Žmogui ne Walschbuwo apšieiti. Tarygi kursai Katiliks budams Katilikar pašlikti norėjo, tas turėjo sawo Kunigams ant Žodžio klausyti. Szitokiū Budu galėjo katilikiškiejie Wykupai ir Kunigai ikišiol Popiežiui pamojaut prieš šwietiškos Vyriausybės lengwjausiu Budu Maištą pakelti. Nėsa Popiežiui tur ypačien dabar, jam n'apšrinkancziu iššikaukus, Wykupai, Wykupams jų Kunigai, o tiem Parapijonai be Atšikalbėjimo klausyti. Kurs ne klausojetas korawojamas arba tiesiog prakeikiamas. O kur ar Bacznycziods prakeiktas, tas pagal Katilikū Wierōs Mokslą pradžudytas cziesiskay ir amžinay. Ber dabar mūsų karališkoji Waldzia mislyjas hitu sawo pirmųjų bažnytiškųjų Įstatymu galėjenti Bacznycziods Vyriausybėms hitą išgastingąję Maci ir Galybę atimti itimū Žmones iš Bacznycziods Maciēs iškludę sawo Wersfassungą pawersti.

2) Antrasis naujey užmanytųjų bažnytiškųjų Įstatymų yra tasai, kad dabar ir katilikiškiejie Mokintiniai i Kunigus besimofinantiejie tur wifokius aukštūmokslus iššimofinti powisam taip, kaip jau senesni ewangelišioje Bacznyczioje Budas ir Dawads. Iki šiol šiol prie Katilikū kunigiskiejie Mokintiniai wiju tū aukštųjų Mokslū iššimofinti ne primale, bet jie tokiom ypatiškoje Szuilese arba Seminarijose tikt tiek mokintis te gawo, kiek jiems ant Įšwilydymo sawo kunigiskiojo Urėdo reikalinga rodēs. Jiems ikišiol ne Wale be Pawalšyimo sawo Wyresniųjų šiofias arba tofias Kunygas škaityti, jeib jie ne per gudrus pastojes potam katilikiškose Wierōs Klaidas išpažintu ir užiūt wis aukotis dawęti, dabar ant sawo pacziū Kojū itotis pradėtu. Ber hitame užmanytame Įstatyme ir sakhta, kad ney wienas ne turis i Kunigus pawadintas ir išatytas buti, kursai ne gal per Attestus išrodyti, kad jisai wisus paliepiūsius aukštūsius Mokslus išnokēs. Dji Žemės karališkoji Vyriausybė nor ir tą Teisybę turėti, kožn

unigijšką Urėdininką, kuri jo bažnytiškąjį Wyresniejį
i koki Urėdą pawadine, mėginti ir jo Wietoje ar patwiritinti
in ar atstaryti. Arba trumpiaus sakant: Be swietiškos Wy-
riausybės Pawelyjimo ne tur ney wiens Kunigs arba
Wyskupas i sawo Urėdą ištarytas tapti. Ikišiol kati-
galitiškąjį Baznyčioj taip ne budawo, bet Wyskupus
tušate Popiezius patšai, o Wyskupai Kunigus pagal
sawo Pamėgimą, swietiškos Wyriausybės kone po wisam
Mieko n'atbodami. Taygi dabar musū karališkąjį Mi-
nisterija rofūja, kad Katilikū Kunigai, pagal hitą nau-
jijį Ištarymą ismokitieje ir ištarytieje, ismintingiesi ir
swietiskajei Wyriausybei paklusnesni bus, ne kaip ikišiol.

3) Ale prie tū dwiejū minėtųjų Ištarymū dar pareit
treciasis, kursai wisą naujijį kunigijškąjį Dawadą
lyg miršute užwiršūj. Karališkąjį Ministerija nor
Giriktą ištaryti, kursai ypaczey ant Wyskupū ir Kunigū,
alhey tie ar swietiskajei Wyriausybei klausyti ne norėje
arba kurie prieš tąje, bey prieš Zemės Ištarymus
sawo Urėdytėje heip nusidėje turės Prową laikyti, jūs
paworawoti arba fur Meifals tūšius ir iš jū Urėdū
išnustaryti. Iki šiol tokio Girikto ne budawo. Bet
ant katilikijškųjų Kunigū wienat jū Wyskupai, o ant
kijškųjų wienat Popiezius Prową te laiske, kad tie sawo
Urėdytėje kaip nors buwo nusidėje. Koki Kunigą,
sojey ne tiesiog dėl kokiū atwirū Piktadėjysčių, korawoti
arba ant jo Prową laikyti, ney jokie swietiskai Wy-
riausybei, o ir ney jokiai Giriktui ne buwo pawelyta.
Taygi matom, Kunigai buwo wisay i Wyskupū, o tie
wel wijay i Popieziaus Rankas padūti. Bet dabar
musū Karalytės Waldzia hitus Ryšius atliosiodama
imisyja Popiezytės Maci suwaldyti galēsenti.

Ar taip eis, arba kas iš to galiaushey bus, tai
tik dangiškasis Wiešpats wiens te žino. Kati-
kijškąjį Popiezytę matydama, kad swietiskąjį Wyriaus-
ybe jds per-mier dideje Galybę norinti išardyti, yra
dabar didey sujuduš ir taisosi ant stipriausio Pasi-
priešijimo. Wisū Prūsijds katilikiskieje Wyskupai yra
susitardami musū Wiešpacziui Ciecoriui ilgą Raštą
přiunte, kuriame jie hitus naujūsius Ištarymū Už-
manymus per didžiausią Neteisybę ir Bediemytę iš-
kaukia, kuri tik ant to einanti, wisą katilikiskąjį Wierą
ir ypaczey katilikiskąjį Baznyčioj nūgrunczey ir i
Mlentą išpustyti. Katilikiskieje Wyskupai hitoj sawo
Gromatoj tiesiog ištary, kad jie hitems Ištarymams
nieku Budu neklausyše, o kad jie už tai ir didžiausią
Korawonę kentėti turėje. Iš to beje pastosę ypaczey
katilikiskos Zemės Kraštuse didelė Sujudimai, Suirimai,
o ras ir pat Maistai, ale Wyskupai to ne bus kalti,
bet tie, kurie tokius neteisūs Ištarymus sumišyje ir
dawę. Taip Popieziškiei Wyskupai Wiešpacziui Ka-
raliui rašo.

Tacziau Ponai Ministeriei yra per sawo Cei-

tungas apšifę, kad jie anū wyskupijškū Grumzdinū
ne prisibijodami apšiemę, pirm apšakytąjį wyskupijškąjį
Besitycziojimą ir Repaklusnumą suwaldyti ir per po-
pieziškąjį Prašmarytę prašidėjusę Rową iki ant
Galo išwesti. Tas iki šiol buwejis drumstusis Pasi-
laikymas ne galis toliaus pasilikti ir turint dabar
Swietui tikray žinoma pastoti, ar Prusijoje Karalius
ar Popiezius turis wyriausiąjį Waldzią turėti.

Bet klausiant, kagi mes apie hitą pasidariusijį
Sujudimą sakom? — tay mes taip atšiliejam. Mes
pirm wisū Dalykū mylim tą Pakajū, kuriame dangišk-
kojo Wiešpaties Karalytę augti ir daugintis galėtu.
O todėl mes ir širdingay butumbim welhyje, kad Po-
piezius ne butu Pakajū lyg Tycziomis sugaišinęs.
Szirdyje didey skauts, kad dėl Kristaus Wardo ir dėl
bažnytiškū Dalykū tarp Karalytės aufšcziausids Wy-
riausybės bey Baznyčios Larnū tofia skaudi Rowa
paškelusi, kuri daugiemis žada didziū Papiktinimu pa-
stoti. Ogi mes toktai jū labjans apgailime, kadangi
mums taip atšidū, kaip kad ir musū ewangelijškąjį
Baznyčioj galėtu hitoje Rowoje dide Iškadą gauti.
Karalytės Waldzia keta per naujey užmanytūsius Ista-
rymus wisą Galybę ant Baznyčios i Rankas gauti,
ale ne tik ant katilikiskos, bet ir ant ewangelijškos.
Nesa hitie naujieje Ištarymai eit ant wisū Baznyčių.
Kods kad Karalytės Wyriausybe tikray krikščionijška,
tay wislab geray gal eiti taijei tofią dide Galybę i
Rankas gamus. Ale kad hita Waldzia sawo krikš-
czioniskos Ypatybės ne tekusi arba kitay sakant: kad
Wiešpats Ciecorius Karalytės Saimo, kuriame Wal-
nų ir Dimokratū Szauksmas Metis iš Metū beje
Diena iš Dienos macneis pastoj, sakau, kad Wieš-
pats Ciecorius hitą Walnų Szauksmą išpildyti turė-
dams tur tokiū Ponū i Ministerius pašikirti, kurie
Poną Žezū ir jo Karalytę ne pažinta arba tiesiog
sakant, kad Karalytės Waldzia prieškrikščionijška
pastojusi: kas tada bus? Mes turim sakyti, kad tada Kristaus
Karalytę tarp musū galėtu i didele Priegadą pareitti.
O toktai iš Tiesos pareinant ir tokius triudnius Czie-
sus prišartinant mes aiškay matom.

Ale tacziau, mes ne galim kitay; mes turim ant
to apakstalischojo Žodzio be stowi pašikirti: „Kožnas
t'esie padūtas Wyriausybei, Walę ant jo
turincziejei“ (Nym. 13 Persk.), kursai Žodis taip
Katilikams, kaip ir Ewangelijškiemsiems parasytas.
Bet jey tada per nekrikščionijšką Wyriausybę ir per
jū Galybę bažnytiškūse Dalykūse musū Baznyčios
swietiskos pastotu ir Ewangelijds ne tekto: tay Tiki-
czinų Puskelieci šen ir ten, ras Kartais ir slapta ir
po Perskinejimais susirinkę, tacziau Ewangelijds Szwie-
sybę tarp sawes gaus palaikyti, o hitaip Kristaus
Baznyčioj, ant ūlės gruntawotoji, norint didžiausioj

Prastybėje ir Priepaudoj išlisk Viešpacziui jo atpirk-
tases ir iskrinktasės rinkdama ant Ižganymo. R.

Iš Szpanijės.

Szpanijoje Karlistai Maistininiai berods pagal
andės Žemės karaliskūjų Wyriausybių Apsakymus wis
iš wien ir nepaliautinay tam pergalei ale jie tacziau
wis dar n'isnaikiti, bet kaip rodos jie keles Szalis
andės Žemės apstatę tases po sawim pawerstas laiko.
Bet tam Tarpe Szpanijės Karaliaus Namai yra nauji
Dziaugsmą apturėje. Karaliui yra Princuks užgimes,
kuriam šeši Wardai pridūti, butent tie: Liudwikis Ama-
dejus Jozepas Marya Ferdinands Frantsas.

Taip toli buwom apie Szpanijės Nusidawimus
surasę ir jau i Drukariją nusiuntę ant Iždrukawo-
jimo i praėjusios Nedelės Keleimjo Numeri. Ale toktai
czion ne be tilpo ir tas Surasymas pargrįžo wël pas
mus atgal, bet dabar tam kas jau pirma parašyta
buwo, turim dar dywną Naujną pridėti: Butent
Szpanijės šwiežusis Karalius Amadėjus, gimes
Italiskis Princas, antrasis Sunus Karaliaus Wiktor
Ymanuēlio yra Riekam ney sulaukiant ney misly-
jant wisay iš Režiniū nū sawo karaliskosės Krašės
nužengęs, iš sawo aukštojo Urėdo Utarninke 11 taji
Februariju atidėkawojęs, o norint Szpanijės Aukštietie
ji melde, kad jis pasiliktū ir toliaus karaliantu, tūjaus
antrąjį Dieną Seredoj 12 taji su wijais sawo Na-
mais iš Szpanijės, sawo buwušios Karalystės ant
Megryštindės atšojęs. Jis tenay ilgiaus Karaliumi
buti ne triwojo. Szpanijės Žmones buwo ji Ka-
raliumi pasiskyrę, ale jie jam ne norėjo klausyti. Wi-
sose andės Žemės Szalyse nepaliautinay Maistai kure-
nas, o Namiej Amadėjui priešyjos prieš jo karaliskąjį
Walę, taip Ministeriei kaip ir Karalystės Saimas.
Kad jis butu ten ilgiaus pasilikęs, tay butu jam rasi
eiti galeję kaip Messikės nabaštiniukui Ciecoriui Maksi-
mylijonui. Szta, koks margas dabar Swietas!

Wisofia Zinia.

— Ana garine Sziepis Murillo, kuri Maktyj
englistąjį Sziepi Nordflyt su 300 Žmoniū ant Juriū
Dugno nugramzdino, yra Szpaniska Sziepis ir randas
dabar Szpanioj. Englanderū Ministerija yra per
sawo Pasuntini Ispaniskąjį Karalystės Wyriausybę
paprasiusi, kad ta andės Sziepiės Kapteinė bey jo
Wyrus i Prową ir ant Paforawojimo trauktū, ale

rodos, kaip kad Szpanijės Ministerija to ne nor ap-
siimti, kadangi ana Piktadėjyste ne Szpanijės bet Eng-
landerū Wandenyse nusidawusi, bet Englanderiei su
Szpanija i toki Derėjima u'itsojė, pagal kuri tokiūs
Piktadėjystės swetimoj Žemėj išprowyptos aut Korawo-
jimo pareitu.

— Wyriausybių yra surokūta, kad per Lwaną,
Wietrės iš Juriū užwarntaji, 248 Kiemūse bey Mie-
stūje 2349 Triobos ar wisay panesios ar sugriautės ešan-
czios, 4178 Jamplijos i Bėdą parėjusios, 25 Žmones
nustendę, o ir 62 Arkliei, 742 Galwijei, 565 Kiaules,
bey 654 Uwyš. O kas ant Laukū supustyta, išplėšta,
apnešta ir apdumta, tai czia ne rokūta. Ak tai baid
didele Iškadu.

Breke Karaliauczije 15. Februariju.

Ant Turgaus Jawū menkay pareit. Kwiecziei 88—
96 Sgr. Rugiei 59—61 Sgr. Kwiecziei, did., 44—48 Sgr.
Kwiecziei, maž., 40—44 Sgr. Uwijos 28—30 Sgr. Žir-
niei, rain., 60—65 Sgr. Žirniei, balt., 60—61 Sgr. Ro-
putes 22—25 Sgr. Szienš 28—29 Sgr. Entros
Sziaudai 20—22½ Sgr. Entn. Swietas 9—12 Sgr. u
Swara. Kiauskiei 6—8 Sgr. Mandelis.

A p s a k y m a i.

* Prie **Karl Rufath**, Tilžėje, Wofiecziu
* Ulyczioj Num. 12,
* yra geria geriausioji audžiamoji Bumbule, baltinta, ne-
* baltinta ir parwūta; o ir geriausieje šwieštieje englis-
* tieje mąshininieci Linū Werpalai už pigiū pigiausiasias
* Prefias gamami. Parwūtoji Bumbule yra labay graži
* ir ne plunkanti.

Szitu Apsakumu as Žinig dūdu, kad as nū 12toja
šio Feberworijaus Mėnesio šiecion Tilžėje Pono Treiberio
Bute ties Welterio Aptėka naujey papildyta kromą Kailiniū
Manufaktūrū arba Milū, Ceikū bey Baltiniū arba Šalbinū
Laworū istaisies esu. Piršėjū laimėti norėdams as wisus
Laworus už pigias ir wertingas Prefias pardūdu i
melbzju manę labay stropjey atlankyti.

Pafarniausiey
Geo Rosenthal.

Parwinycia bey Ceikū Drukarija G. Sperlingio
Tilžėje, aukštojoj Ulyczioj Num. 18 prifistulo ant Parwa
wimo wisokiū Wilnū, Werpaliū, Audimū ir Bumbulės my-
limjausieje Parwūse už pigias Prefias. Toliaus prifistul-
sita Parwinycia sawo apstingasi Zoposta neparwūtū be
parwūtū audžiamųjų Bryma-Bumbuliū arba Medwilniū
wisūse Parwūse, kaip ir drukawotūs bey i Ciulus susuktūs
Bumbulės wisokiūse Musteriūse. **G. Sperling.**